

ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΣΑΚΙΖΟΥΝ ΑΓΩΝΕΣ ΤΑΞΙΚΟΙ – ΟΧΙ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ, ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΙ

Στις 18 Σεπτέμβρη συμπληρώνονται 11 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής. Ακόμα μια δολοφονία που συμπληρώνει αυτές των Χοσεβί και Ουντεσιάνι (1999), Αλίμ Αμπντούλ (2011), Σαχζάτ Λουκμάν (2013) των ρατσιστικών πογκρόμ ενάντια σε μετανάστες αλλά και τις βίαιες επιθέσεις σε αγωνιστές/ριες. Το 2020 η Χρυσή Αυγή καταδικάστηκε από την ελληνική δικαιοσύνη ως εγκληματική οργάνωση. Ξέρουμε πολύ καλά ότι ο φασισμός δεν τσακίζεται με δικαστήρια και με νόμους και αυτό αποδεικνύεται καθώς η καταδίκη της χρυσής αυγής και της ναζιστικής ιδεολογίας της, δεν αποτέλεσε εμπόδιο στην εμφάνιση νέων ακροδεξιών μορφωμάτων. Την ίδια στιγμή στην βόρεια Ευρώπη παρατηρείται η “ανησυχητική” άνοδος της ακροδεξιάς, η οποία εμφανίζεται με ένα πιο μετριοπαθές μανδύα μόνο και μόνο για την τήρηση των προσχημάτων, ώστε να είναι εύκολη η κοινοβουλευτική τους εκλογή. Στην Ευρώπη, όπως και στην Ελλάδα φαίνεται η αύξησή αυτή να αποτελεί απόρροια της απογοήτευσης και της αμφισβήτησης των εκάστοτε διαχειριστών της εξουσίας, προσφέροντας “ελπίδα” σε ένα “πουλημένο σύστημα”.

Παρουσιάζονται μέσα στις διάφορες περιόδους ως αντισυστημικές δυνάμεις. Καταπιάνονται κυρίως με ζητήματα που αφορούν την εργατική τάξη και δηλώνουν υπερασπιστές των αδυνάτων. Η αλήθεια όμως απέχει πολύ από αυτό που προσπαθούν να προβάλλουν. Διαχρονικά υπάρχει στενή σχέση μεταξύ φασιστών, κράτους και επιχειρηματιών. Όταν τεράστιες εκτάσεις στον Έβρο το περσινό καλοκαίρι πήραν φωτιά λόγω των μέχρι τώρα κρατικών ανεπαρειών, βγήκαν οι ακροδεξιοί στη σέντρα για να αποπροσανατολίσουν την κοινή γνώμη από τους πραγματικούς υπαίτιους, κάνοντας πογκρόμ σε μετανάστες. Την ίδια στιγμή το κόμμα Σπαρτιάτες μιλούσε συνεχώς για αναγκαιότητα επενδύσεων στη χώρα από το εξωτερικό, ενώ παράλληλα διατείνονταν ότι κουμάντο στην Ελλάδα κάνουν οι “ξένοι”. Φαίνεται ότι έχουν πρόβλημα μόνο με τους εργάτες μετανάστες και μετανάστριες και όχι με τις επενδύσεις των διεθνών αφεντικών. Αντίστοιχα βασική έγνοια της Ελληνικής Λύσης του “αντισυστημικού” Βελόπουλου είναι να δημιουργηθεί ένα ασφαλές περιβάλλον επενδύσεων και η φορολογία των επιχειρηματιών που προτείνουν να είναι κοινή με των εργαζομένων· ένα πλάνο το οποίο εναρμονίζεται τέλεια με την πρότερη υπογραφή του στο 1ο μνημόνιο. Ταυτόχρονα το κόμμα Νίκη στις θέσεις του μιλά για δημιουργία συνηγόρου επιχειρηματία, ενώ για τα χρέη στις τράπεζες λέει χαρακτηριστικά “Στις περιπτώσεις μη εξυπηρέτησης των δανείων (π.χ. λόγω ανεργίας), ο δανειζόμενος θα αναλαμβάνει υποχρεωτική εργασία στο ευρύτερο Δημόσιο με ειδικό καθεστώς αυξημένων κρατήσεων, ώστε να υπάρξει υποχρεωτική μακροχρόνια εξυπηρέτηση του δανείου”. Στο παράδειγμα της Χρυσής Αυγής υπήρχε στενή σύνδεση τους με τους караβανάδες και την αστυνομία. Ιδιαίτερα με τη τελευταία συνεργαζόταν πολλές φορές για την επίθεση σε αγωνιστές και αγωνίστριες. Η Χρυσή Αυγή εξάλλου δεν αναγνώριζε καμιά ταξική πάλη αλλά τασσόταν υπέρ της συμφιλίωσης εργατών και αφεντικών, αφού άλλωστε όλοι έλληνες είναι... Πολλά ακόμη παραδείγματα μπορούν να αναφερθούν για τη στήριξη των ακροδεξιών στο κεφάλαιο και την επίθεση που επιχειρούν στους εργαζόμενους-ες. Ο φασισμός όσο αντισυστημικός κι αν παρουσιάζεται, ήταν είναι και θα είναι παιδί και όργανο του καπιταλιστικού συστήματος και θα εξυπηρετεί τα συμφέροντα κράτους και κεφαλαίου. Επικαλείται την εθνική ενότητα για να γεφυρώσει και να κουκουλώσει το χάσμα που υπάρχει ανάμεσα στους καταπιεστές και τους καταπιεζόμενους, με σκοπό να εκμηδενιστεί κάθε εστία αντίστασης κι αγώνα των προλεταρίων.

Η φασιστική ιδεολογία εισχωρεί στην κοινωνία, προσεγγίζοντας άτομα της τάξης μας, τροφοδοτεί το μίσος για το “διαφορετικό” και κεντροβαρίζει κυρίως στο φύλο και τη φυλή. Επιτίθεται στην αυτοδιάθεση του γυναικείου σώματος και ενοχοποιεί τη σεξουαλικότητα του κάθε ατόμου. Τα τελευταία χρόνια, λόγω των μεγάλων μεταναστευτικών και προσφυγικών ρευμάτων στην Ευρώπη, το μίσος το οποίο παίρνει μορφές ακραίας βίας στρέφεται κυρίως στους μετανάστες λες κι αυτοί ευθύνονται για την καθημερινή μας εξαθλίωση, τους χαμηλούς μισθούς, την ακρίβεια και την

καταπάτηση κάθε μας ελευθερίας. Οι φασίστες απευθυνόμενοι στα άτομα της τάξης μας επιχειρούν να τα διχάσουν, αφού αντί της συσπείρωσης και της οργάνωσης ενάντια στην εξουσία, τα ωθεί να βλέπουν ως εχθρούς τα ταξικά τους αδέρφια.

Ο αγώνας ενάντια στο φασισμό δεν τελειώνει με την καταδίκη ενός κόμματος. Όσο υπάρχει κράτος που θα τον υποθάλλει για να εξασφαλίσει τα συμφέροντα των αφεντικών, ο κίνδυνος θα είναι υπαρκτός. Ένας αντιφασιστικός αγώνας λοιπόν οφείλει να είναι αντικρατικός και αντικαπιταλιστικός. Από την άλλη, δεν πρέπει να εφησυχάζομαστε, μιλώντας για γραφικότητα των τωρινών ακροδεξιών μορφωμάτων αλλά να κάνουμε σαφές ότι δε θα ανεχτούμε την ακροδεξιά ρητορεία και δράση. Θα τη τσακίζουμε πριν καταφέρει να διαχύσει το δηλητήριο της στη κοινωνία.

Αντιφασιστική Διαδήλωση

Τετάρτη 18/09, στις 18:00, στην Περιφέρεια Ηπείρου

Στηρίζουμε το μπλοκ του αντιφασιστικού συντονισμού

abatalha@espiv.net

abatalha.espivblogs.net